

ROZSUDOK**V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu: **S. I., N. X., Š.**, zast. JUDr. L. Š., advokátom so sídlom J. X., Š., proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Pribinova 2, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. SLV-45/PK-2009 zo dňa 29. mája 2009, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 110/2009 – 55 zo dňa 30. októbra 2009 v spojení s opravným uznesením č. k. 4S 110/2009 – 77 zo dňa 5. mája 2010, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 110/2009 – 55 zo dňa 30. októbra 2009 v spojení s opravným uznesením č. k. 4S 110/2009 – 77 zo dňa 5. mája 2010, **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške **146,19 €**, do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu žalobcu.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zrušil rozhodnutie žalovaného č. p. SLV-45/PK-2009 zo dňa 29.5.2009, ako aj personálne rozhodnutie č. 51 zo dňa 11.5.2005 podľa § 250j ods. 2 písm. c/ a e/ zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „O. s. p.“), keď dospel k záveru, že v danom prípade zistenie skutkového stavu nebolo postačujúce na posúdenie veci, pričom v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, a preto bolo potrebné zrušiť nielen napadnuté, ale aj prvostupňové rozhodnutie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru.

Krajský súd uviedol, že v žalobe bolo dostatočne jasne uvedené a zrozumiteľné, v čom sa žalobca cítil byť ukrátený na svojich zákonných právach. Nie je mysliteľné, aby podkladom k tak závažnému rozhodnutiu, akým je prepustenie policajta zo služobného pomeru, boli zjavne nepravdivé údaje, ktoré neboli a nemohli byť v tom čase zákonným spôsobom objektívne zistené a z hľadiska svojich negatívnych tvrdení v daných konaniach to ani nebolo možné náležite objasniť v konaní o služobnom hodnotení a v prospech toho produkovať dôkazy.

Krajský súd ďalej poukázal na predchádzajúce rozhodnutie tunajšieho súdu sp. zn. 8Sžo/92/2008 zo dňa 4.12.2008, ktorý dospel k záveru, že aj s prihliadnutím na závery plynúce z oslobodzujúceho rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. SA 7T 96/2004 – 725 zo dňa 17.9.2008, bude potrebné, aby správny orgán v predmetnej veci po doplnení dokazovania vychádzajúc aj z obsahu dôkazov, ktoré boli zadovážené v trestnom konaní, v právnej veci žalobcu opätovne konal a rozhodol. Krajský súd považoval uvedený záver tunajšieho súdu za dostatočne jasne a zrozumiteľne vyslovený záväzný právny názor.

Ďalej krajský súd uviedol, že žalovaný na základe dôkazov, ktoré si zadovážil v intenciách rozhodnutia tunajšieho súdu nemohol dospieť k záveru, že dotknuté služobné hodnotenie, z hľadiska jeho obsahu a záverov, môže byť dostatočným hodnoverným podkladom podľa § 233 a § 241 zák. č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „Zákon“) k prijatému záveru smerujúcemu k prepusteniu policajta zo služobného pomeru. Bude preto potrebné zvážiť, či je v danej situácii potrebné vypracovať k danému časovému úseku nové služobné hodnotenie v zmysle § 27 Zákona, ku ktorému sa bude prihliadať pri ďalšom riešení služobného pomeru žalobcu.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu vo výške 292,38 €.

Proti predmetnému rozsudku podal v zákonnej lehote dňa 26.11.2009 odvolanie žalovaný domáhajúc sa jeho zmeny tak, že odvolací súd žalobu zamietne.

Uviedol, že žalobca netvrdil porušenie svojich subjektívnych práv, vo svojom vyjadrení k návrhu na prepustenie ani v podanom odvolaní proti rozhodnutiu o prepustení, ale ani v podanej žalobe okrem nekonkrétneho tvrdenia, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho

právneho posúdenia veci, nepredložil a nenavrhol vykonať žiadne dôkazy v zmysle § 238 ods. 3 Zákona, ktoré by záver schváleného služobného hodnotenia o nespôsobilosti vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe vyvrátili, poukazoval len na prebiehajúce trestné konanie a prezumpciu nevinu.

Žalovaný ďalej, poukazujúc na skoršie rozhodnutia tunajšieho súdu, namietal názor krajského súdu, podľa ktorého je služobné hodnotenie rozhodnutím predbežnej povahy a nepodlieha súdnemu prieskumu. Uviedol, že žalobca nevyužil možnosť súdneho prieskumu právoplatného služobného hodnotenia, ktorým bol hodnotený ako nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe, a taktiež nevyužil inštitút obnovy konania. Žalovaný v danom čase zadovážil dostatočné množstvo dôkazov, ktorými žalobcovi preukázal tú skutočnosť, že nie je spôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe. Žalovaný v personálnom konaní rozhodol o ďalšom zotrvaní žalobcu v služobnom pomere príslušníka PZ, nebol oprávnený rozhodovať o tom, či je vinný zo spáchania trestných činov. Súčasné vedenie trestného stíhania neznamenalo zo strany príslušného nadriadeného nemožnosť podniknúť personálne kroky smerujúce k ukončeniu služobného pomeru, trestnoprávna zodpovednosť policajta nie je zhodná s personálnym riešením, ktoré je v pôsobnosti príslušného nadriadeného.

Žalovaný tiež uviedol, že v samostatnom personálnom konaní vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru vychádzal z právneho stavu a skutkových okolností existujúcich v čase spracovania personálneho rozkazu o prepustení žalobcu zo služobného pomeru. V rámci samostatného konania bolo rozhodujúce, či boli naplnené všetky zákonné predpoklady na prepustenie v čase, kedy sa o tomto personálnom opatrení rozhoduje, bez ohľadu na výsledok trestného konania. Žalobca nebol zo služobného pomeru prepustený z dôvodu, že spáchal skutok, ktorý je uvedený v Trestnom zákone, ale z dôvodu, že pri služobnom hodnotení bol hodnotený ako nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe. Je právne bezvýznamné, či konanie ktoré je uvedené v služobnom hodnotení bolo alebo nebolo posúdené ako trestný čin.

V doplnení odvolania zo dňa 15.2.2010 ako aj zo dňa 7.9.2010, žalovaný opätovne zdôraznil, poukazujúc na skoršie rozhodnutia tunajšieho súdu, že žalobca nevyužil možnosť súdneho prieskumu právoplatného služobného hodnotenia, hoci toto podlieha samostatnému súdnemu prieskumu a uviedol, že v konaní o prepustení policajta zo služobného pomeru

podľa § 192 ods. 1 písm. d/ Zákona je dôvodom uplatnenia tohto inštitútu iba existencia právoplatného služobného hodnotenia.

K podanému odvolaniu sa podaním zo dňa 7.12.2009 vyjadril žalobca, ktorý pokladal rozhodnutie súdu prvého stupňa za vecne správne a navrhol ho potvrdiť. Uviedol, že sa stotožňuje s názorom krajského súdu ohľadne právnej kvalifikácie služobného hodnotenia, pričom poukázal na skoršie rozhodnutie tunajšieho súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28.7.2011 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom preskúmania je rozhodnutie č. SLV-45/PK-2009 zo dňa 29.5.2009, ktorým žalovaný zamietol rozklad žalobcu

a potvrdil personálny rozkaz riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru SR v Nitre č. 51 zo dňa 11.5.2005, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru SR podľa § 192 ods. 1 písm. d/ Zákona, teda z dôvodu, že pri služobnom hodnotení bol hodnotený ako nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že na základe rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 8Sžo/92/2008 zo dňa 4.12.2008, ktorým bolo zrušené jeho predchádzajúce rozhodnutie č. KM-104/PK-2005 zo dňa 25.7.2005, po vrátení spisového materiálu z Krajského súdu v Bratislave, doplnil v smere naznačenom rozsudkom tunajšieho súdu dokazovanie o právoplatný rozsudok Okresného súdu Galanta č. k. SA 7T 96/2004 – 725 zo dňa 17.9.2008. V rámci odvolacieho konania bol opätovne preskúmaný spisový materiál vzťahujúci sa k prepusteniu žalobcu, pričom žalovaný k rozhodnutiu dospel po doplnení dokazovania a po zhodnotení zadovážených dôkazov a okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach bez ohľadu na čo, či svedčili v prospech alebo neprospech žalobcu.

Ďalej žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že poukazovanie na oslobodzujúci rozsudok Okresného súdu Galanta č. k. SA 7T 96/2004 – 725 zo dňa 17.9.2008 nemá vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia; žalobca nebol zo služobného pomeru prepustený z dôvodu, že spáchal skutok, ktorý je uvedený v Trestnom zákone, ale z dôvodu, že pri služobnom hodnotení bol hodnotený ako nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe.

Z hodnotiacej časti uvedeného služobného hodnotenia vyplýva, že na základe výsledkov vyšetrovania bolo zistené, že žalobca porušil § 48 ods. 3 písm. a/ zák. o štátnej službe príslušníkov PZ tým, že spolu s ďalšími doposiaľ nezistenými páchatelmi ukrýval, zmenil, previedol na seba a iného osobné motorové vozidlo zn. K. a osobné motorové vozidlo zn. Š. a uvedené osobné motorové vozidlá používal pre svoju potrebu, čím pre seba získal väčší prospech. Dopustením sa uvedeného konania hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu, keď ako príslušník PZ úmyselne porušil právne predpisy, ktorých dodržiavanie je povinný vyžadovať od občanov.

Z trestného rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. SA 7T 96/2004 – 725 zo dňa 17.9.2008 vyplýva, že v celom konaní nebolo preukázané, a to priamymi ani nepriamymi dôkazmi, že o tom, že vozidlá boli pozmenené, že boli pozmenené ich výrobné čísla a čísla karosérií, a o tomto mali vedomosť samotní obžalovaní, ktorí zhodne uviedli, že o tejto

skutočnosti nevedeli. Obž. M. vozidlo, ktoré dovezol, dal do opravy a po jeho oprave riadne prihlásil, či už na colnici alebo dopravnom inšpektoráte, pričom ani v jednom prípade nikto nezistil nezrovnalosti vo výrobných číslach, tieto sa vždy zhodovali s číslami uvedenými v technickom preukaze. Obž. I. v danom prípade len sprostredkoval predaj uvedeného vozidla. V druhom prípade bolo riadne odkúpené havarované mot. vozidlo Š. , ktoré bolo tiež dané do opravy, za opravu bolo riadne zaplatené a uvedené vozidlo odkúpil obž. I. Z výpovede príslušníkov OO PZ Šaľa mal súd preukázané, že obž. I. od nich nechcel nič mimoriadne, len ich požiadal o prednostné vybavenie veci, nakoľko príslušníci polície majú pre svojich známych a príbuzných vyhradený jeden deň na prednostné vybavenie.

Podľa § 250j ods. 6 O. s. p., správne orgány sú viazané právnym názorom súdu.

Podľa § 27 ods. Zákona, služobné hodnotenie je základným podkladom na rozhodovanie vo veciach služobného pomeru policajtov. So služobným hodnotením musí byť policajt oboznámený. Služobné hodnotenie obsahuje hodnotiacu časť a závery.

Podľa § 27 ods. 2 Zákona, v hodnotiacej časti sa posudzujú

- a) znalosti právnych predpisov a ich uplatňovanie vo výkone štátnej služby,
- b) znalosti interných služobných predpisov, s ktorými bol policajt riadne oboznámený,
- c) výkon štátnej služby z hľadiska správnosti, rýchlosti, samostatnosti a iniciatívy,
- d) plnenie povinností policajta alebo nadriadeného pri dodržiavaní služobnej disciplíny,
- e) splnenie kvalifikačných predpokladov na funkciu,
- f) bezúhonnosť a spoľahlivosť policajta podľa § 14 ods. 2 a 3,
- g) spôsobilosť policajta na ďalší výkon funkcie alebo výkon štátnej služby.

Podľa § 27 ods. 3 Zákona, policajt je služobne hodnotený za dobu, ktorá uplynula od schválenia predchádzajúceho služobného hodnotenia.

Podľa § 27 ods. 4 Zákona, v záveroch služobného hodnotenia sa uvedie, že policajt je

- a) spôsobilý na zaradenie do stálej štátnej služby,
- b) nespôsobilý na zaradenie do stálej štátnej služby,
- c) spôsobilý vykonávať zastávanú funkciu,
- d) nespôsobilý vykonávať zastávanú funkciu a spôsobilý vykonávať inú, menej zodpovednú funkciu, alebo
- e) nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe.

Podľa § 27 ods. 5 Zákona, služobné hodnotenie sa vykoná vždy

- a) pred skončením prípravnej štátnej služby na účely zistenia spôsobilosti policajta na zaradenie do stálej štátnej služby,
- b) ak policajt zaradený do dočasnej štátnej služby pred jej skončením požiada o zaradenie do stálej štátnej služby.

Podľa § 27 ods. 6 Zákona, v priebehu štátnej služby sa služobné hodnotenie vykoná

- a) najmenej raz za päť rokov,
- b) ak dôjde k závažným zmenám v spôsobilosti policajta na výkon funkcie

Podľa § 238 ods. 1 Zákona, za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Podľa § 238 ods. 2 Zákona, dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka.

Podľa § 238 ods. 3 Zákona, účastník konania je oprávnený navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy.

Podľa § 238 ods. 4 Zákona, oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

V predmetnej veci nebolo rozhodujúce, či služobné hodnotenie podlieha súdnemu prieskumu alebo či žalobca podal žalobu na jeho preskúmanie, ako namietal žalovaný.

Podstatou veci boli rozpory v záveroch plynúcich zo služobného hodnotenia, ktorých podstata bola v tom, že žalobca porušil Zákon, tým, že spôsobom tam opísaným, spolu s ďalšími doposiaľ nezistenými páchatelmi ukrýval, zmenil, previedol na seba a iného osobné motorové vozidlo zn. K. a osobné motorové vozidlo zn. Š. a uvedené osobné motorové vozidlá používal pre svoju potrebu, čím pre seba získal väčší prospech, pričom podkladom k tomuto boli výsledky vyšetrovania v trestnej veci a z trestného rozsudku, kde sa konštatuje, že žalobca „...v danom prípade len sprostredkoval predaj uvedeného vozidla“ a ďalej, že „...nechcel nič mimoriadne, len ich požiadal o prednostné vybavenie veci, nakoľko príslušníci polície majú pre svojich známych a príbuzných vyhradený jeden deň na prednostné vybavenie.“ Žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že dokazovanie doplnil aj v intenciách rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 8Sžo/92/2008 zo dňa 4.12.2008, avšak v ďalšom odôvodnení neodstránil rozpory v záveroch plynúcich z rozsudku v trestnej veci žalobcu a zo služobného hodnotenia, teda v ním vykonaných dôkazoch, ktoré boli podkladom rozhodnutia.

Pokiaľ žalovaný argumentuje (tak v napadnutom rozhodnutí ako aj v súdnom konaní), že žalobca nebol zo služobného pomeru prepustený z dôvodu, že spáchal skutok, ktorý je uvedený v Trestnom zákone, ale z dôvodu, že pri služobnom hodnotení bol hodnotený ako nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe, potom je potrebné uviesť,

že žalobca bol hodnotený ako nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe práve na základe okolností totožných, ktoré boli predmetom vyšetrovania, avšak posúdenie tohto žalobcovho konania je rôzne. Kým žalovaný dospel k záveru, že žalobca spolu s ďalšími doposiaľ nezistenými páchatelmi ukrýval, zmenil, previedol na seba a iného osobné motorové vozidlo zn. K. a osobné motorové vozidlo zn. Š. a uvedené osobné motorové vozidlá používal pre svoju potrebu, čím pre seba získal väčší prospech, súd rozhodujúci v trestnej veci dospel k záveru, že žalobca sprostredkoval predaj uvedeného vozidla a tiež, že nechcel nič mimoriadne, len požiadal o prednostné vybavenie veci, pričom práve tento rozpor svedčí o nedostatočnom zistení skutkového stavu a vade pri hodnotení dôkazov, tak ako to naznačil už krajský súd.

Služobné hodnotenie je základným podkladom pre rozhodovanie vo veciach služobného pomeru, avšak ako dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Žalovaný bol povinný v zmysle § 238 Zákona a rešpektujúc právny názor vyslovený v skoršom rozsudku tunajšieho súdu vydať rozhodnutie na základe doplneného dokazovania, v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov, a následne sa v odôvodnení náležite a presvedčivo vysporiadať s rozporami, ak sa ich nepodarilo odstrániť dokazovaním.

Pokiaľ žalovaný namietal, že obsahom žaloby nebolo tvrdenie o porušení subjektívnych práv, odvolací súd uvádza, že žalobca v podanej žalobe uviedol všetky náležitosti s požiadavkami § 249 ods. 2 O. s. p., keď dostatočným spôsobom vymedzil, v čom vidí nezákonnosť správneho rozhodnutia, a to najmä v jej časti označenej ako III.

Podľa čl. 1 ods. 1 prvá veta Ústavy SR je Slovenská republika zvrchovaný, demokratický a právny štát. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Ústavný súd SR princíp materiálneho právneho štátu vyjadril v právnom názore: "V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasťou okrem iných stelesnené princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princíp materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodit' z čl. 1 ústavy, sa osobitný dôraz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jeho úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tými subjektami, ktorými boli priznané". (I.ÚS 17/1999, nález zo dňa 22. septembra 1999, Zbierka nálezov a uznesení

Ústavného súdu SR 1999, s. 365, zhodne I.ÚS 44/1999. Nález z 13. októbra 1999. Zbierka náleзов a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 382).

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil so závermi krajského súdu, a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej O. s. p., pričom naň v podrobnostiach odkazuje.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 2 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p., keď žalobcovi, ktorý mal úspech vo veci, priznal náhradu trov konania vo výške 146,19 €, titulom trov právneho zastúpenia, podľa § 11 ods. 4, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pozostávajúcich z 1 úkonu právnej pomoci /vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 7.12.2009/ v sume 115,90 €, režijného paušálu v sume 6,95 € a dane z pridanej hodnoty v uplatnenej výške 19% v sume 23,34 €.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

V Bratislave 28. júla 2011

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská